

K o u s í č e k u h n i ,

s o u d r u h u L e n i n e

Praha 1977

Langston Hughes

Překlad: Anonym

Balada o Leninovi

Ruský soudruhu Lenine,
ležíš tam v mramorovém hrobě.
Kousíček uхни, soudruhu Lenine,
ať se tam vejdu k Tobě.

Jsem Ivan, mužík
s blátem na botách.
Vedls mě v boji, soudruhu Lenine,
a už je po mých lopotách.

Ruský soudruhu Lenine,
ty živý v mramorovém hrobě.
Kousíček uхни, soudruhu Lenine
ať se tam vejdu k Tobě.

Jsem Chico, černocho,
dřel jsem se v žáru na třtině.
Pro tebe jsem žil, soudruhu Lenine,
a už mám po dřině.

Ruský soudruhu Lenine,
slavený v mramorovém hrobě.
Kousíček uхни, soudruhu Lenine,
ať se tam vejdu k Tobě.

Jsem Čang ze sléváren
v stávkovém průvodu v Šanghaji.
Jsem z těch, co pro revoluci
o hladu bojují, padají.

Ruský soudruh Lenin
promlouvá v mramorovém hrobě:
J s m e v ě č n á d ě l n í c k á
s t r á ž
s v ě t p a t ř í v š e m,
n á m, m n ě, i t o b ě !

Haló sobota, 8. 11. 1975

Delegáti

El Car

Delegáti

Za skončenou směnou
řeknou kamarádům
na shledanou...

... doma
na sváteční šat
připnou si Zlatou hvězdu
medaili či řád

a v hale, kde bude sjezd,
si podají ruce se soudruhy
a pozdraví se krátce:
Čest!

Setkají se tu
dlaně ztvrdlé litím oceli
i dusáním betonu
ovládající bezpečně letadlo
krumpáč lopatu
sbíječku páky kombajnu
pero i štětec...

Vedle dělníka zasednou
rolník ředitel básník
ministr i vědec...

... a zatím
co oči na obrazovkách sítnic
vytlačují do nejbližšího blízka
i nejvzdálenější dálky
kde ve vesmíru
blýská
vibrující nebezpečí války
i vycházející hvězda míru...
... jejich srdce
na velmi krátkých vlnách
vyšlou relaci:
"Pro větší člověčí čest a slávu
budiž naplněna touha odvěká
aby vše co člověk kdy na světě
vynalazl a vyrobil svou prací
bylo dáno navždy
ve prospěch člověka!
Aniž kdo co pronese
je odhlasován

S l i b
lidu a straně: V š e
co se na sjezdu usnese
se bezpodmínečně - s t a n e !

Rudé právo, 1976

Vladimír Brett

Ruce

Straně k XV. sjezdu

Mám rád ruce
hnětoucí hlínu
z níž vzejde džbán
který půjde z ruky do ruky
na poli pod poledním sluncem

Mám rád ruce
hnětoucí těsto
z ně hož vyjde chléb
který dá sílu rukám
průkopníků poctivé práce

Mám rád ruce
hlasující pro ideje
z nichž se rodí práce
roubující radost
na úrodná srdce

Rudé právo, 1976

Karel Outrata

Ruce

Mám je rád
i když jsou šmírem omšelé
a ovlhlé potem z výhní
a ztuhlou kůží při stisku
škrábou
jak vylámaný kámen
milují ruce tkadlen
s prsty jemnými a plnými citu
i pružné tlapky písárek

Ty ruce co mám rád
dlaněmi svými odbíjejí čas
krátící život kovádlinám
pro svět nejkrásnější

Haló sobota, 1976

Marie Kratochvílová

Pozdrav XV. sjezdu

Zveme Tě
rodnou stranou svojí
a cele svěřujeme se Tvé moudrosti...

Tys nikdy nešla cestou jinou
než tou, co k štěstí vedla lid,
a nikdy nebyla jsi třtinou,
kterou je možno ohnout, nalomit...

Kolikrát chtěli zadupat Tě zcela
a zničili Tvé nejkrásně jší květy,
z tisíců ran jsi krvácela -
a vstala silnější než dřív.

Zas připneš křídla našim snům
a my je proměníme v činy -
Ty dáváš sílu, vznět
a lidé rostou na hrdiny.

Rudé právo, 1976

Alois Jahodář

Vstříc XV. sjezdu KSČ

Buď pozdraven, Ty XV. náš sjezde,
necht Rudá vlajka vlaje nad Tebou,
na Tvoji počest ohně v pecích vzplály,
z nich tuny ocele navíc, jak řeky potečou.

Na Tvoji počest do hlubin šachet
ti naši horníci fárají,
rubají uhlí černé i hnědé,
milion tu Ti navíc dávají.

Tovární komíny po celé vlasti
svůj kouř do výše zvedají,
jako by věděly, že lidé svou prací
výrobky své Ti navíc dávají.

Rolníci naše mění plány
jak svoji výrobu zvýšiti výš,
aby těch výrobků na našem stole
na Tvoji počest mohli dát víc.

I děti ve škole učí se pilně již
již trojku v sešitě nechtějí mít,
chtějí jen jedničku na počest Tobě
a své krásné vlasti prospěšni být.

Tímto Tě sjezde náš s radostí vítáme
prací svou poctivou poctu Ti vzdáváme,
od Tebe čekáme další své štěstí,
s Tebou již slavíme naše vítězství.

Haló sobota, 1976

Karel Outrata

Sjezd patnácti miliónů

Listujeme první stránky novin
čteme je v chůzi
na ztichlém chodníku
listujeme je
jak vlastní svědomí
a promýšlíme
každý příští krok
stejně jak ve sjezdovém sále
kde slova delegátů
zaznějí
jak v dlani rozdrčený klas
nad kterým zvažuje hospodář
zdali je zralý pro úrodu
našich dní
ve kterých nesem paměť
mlčení ovčáků
v dolinách nad Bobravcem
a stráně
kde u vlčího máku
pro modrou oblohu
svým jitem střelu zastavil
partyzán...

Paměť prolínají
pionýrské ohně
veliké sliby
červené šátky
příštích bohatýrů
galaktických cest
i ruce cihlářů
umazané hlínou
a první výkřik
právě narozených
i čas než řeknou
- maminko tati
my se chceme brát...

Jsme pohromadě
nad stránkami novin
ti co nosí věčně uprášené
přilby fasádníků
a za úsvitu
nového domu
stříhli na kabát
i ti co se sesedli
v lese pod Duranou
s dřevařským ohněm
v zasněženém lese
vonícím z prosmolených polen
a z propocených blůz
i dívky
které ještě včera
s pihami měly trampoty
a dnes mně u stavů
tkají na košili

Jsme pohromadě
nad stránkami novin
my řadoví z bitev dnešních dní
my co místo smutných
 lístků z fronty
dostanem jednou telegramy
s pozdravy vnuků z cesty
 k planetám
a na místo odpovědi
pro ně vysadíme štěpy
v nových zahradách
- dozrávat budou
ještě než se vrátí...

Pro nás
co denně skrajujeme chleba
at sejem v polích pro úrody
anebo kovem stroje příštích let
pro nás zazní slova
ze sjezdového sálu
jak drcení klasu
když zrna na dlani
zkoumá hospodář

Haló sobota, 1976

Václav Hons

Připsáno sjezdu

Obzor se chvěje jako milovaný dech
Naše hlavy se pohupují v dubnových vůních
Jsme zde a víme o svých místech
Jako ví o svém místě
rolník nad jarní brázdou
Jako ví o svém místě
hutník u plamenů vysoké pece
Jako ví o své radosti
vyšíváčka květin u hedvábných nití

Náš čas je nedělitelný
Náš život je nepodplatitelný
Z vrásek našich dědů vzlétají skřivani
Z vrásek našich bab
šumějí stříbrné lesy pohádek
Strážní duchové země
kotví u našich ještě rozkolébaných
malovaných kolébek
Jsme zde a zůstáváme věční
Náš hlas je napájen ze všech obzorů snění
Naše srdce si chrání své levé místo
Už slyším jak se blíží květinové vozy
Cesty beznadě je byly zdolány
Krok historie jde v našich krocích
Jaká to nádherná bitva štěstí

Dubnová poupata ve všech očích

Rudé právo, 10.4. 1976

Jaromír Vaňous

Stranická legitimace

Srdce často zpátky ohlíží se
ruce na červených deskách knížky s hvězdou
Kapesní formát
listů méně nežli v jiné knížce

Léta tvého věku Strano v stříbře splavu
zrcadlí se
pod břehy si k plutí k mořím zpívá proud
S tebou rudá knížko moje Strano
běží láska
která hoří v kapkách krve
Jako život Jako strana v hrdle holubice

Ohlédnutí
to jsou místa k startu do budoucna

Když tě vkládám do náprsní kapsy
před plenárkou
nebo kladu na své místo doma v skříní

teprv vím
co je vůle v této lidské lásce
jde-li s tebou světadíly
zítrejšímu slunci vstříc

Haló sobota, 1976

Oldřich Zyka

++++

Ty, jaro, já jsem optimista,
všem nepřátelům navzdory,
pro ně je v světě málo místa,
my máme širé obzory.

My budem jednou v čele světa
bez chudoby a bez hranic,
pod vlajkou s kladivem a srpem
jdeme svorně šťastným zítřkům vstříc.

Ty, jaro, já jsem komunista,
už táta říkal: to je čest -
ty jaro, vem si z květů šaty
a vítej se mnou náš XV. sjezd!

Haló sobota, 1976

Z t r o s k o t a n c i

a

s a m o z v a n c i

Jaroslav Moucha

Bumerang

Hodili po nás bumerang!
K jejich zděšení se vrací
na celý prodejný zrádců gang
od nás zpěť:
nadšenou prací!
Leden 1977

Rudé právo, 21.1. 1977

Alois Matoušek

Na tom našem dvoře
(na lidovou notu)

Zas kokrhají kohouti
a bečí i pár vaculíků...
Hospodáře to nermoutí
nečekal od nich slova díků.

Leč to falešné kokrhání
a zahraniční bečení
nehodlá dále trpět ani
jim nad domácí pečení...

Brzy už na tom našem dvoře
a i v přilehlém okolí
to ve zděšení zakrákoře
a vyběhne ven do polí...

Zas na Západě bude kravál,
žel, nám to ale nevádí...
Sečteme jim: Má dáti dával
a pak pryč se vší chamradí!

Československý rozhlas, leden 1977

Vladimír Brett

Co si vybrat

Falešně hrát,
bravurně lhát,
špinit a pomlouvat,
plazit se jak had,
podvádět a plést,
používat lest,
co na dosah krást,
z prospěchu měnit vlast,
na pravdu plít,
a nakonec
opuštěn osaměle
uprostřed lidí cize žít...

Nebo směle:
vše živé bít,
pravdu pomáhat
vysvobodit,
krásu jak květiny
pěstovat,
společný ne jiný
střežit sad,
tvrdohlavě straně stranit,
její ideály
proti zradě bránit,
věrně s lidem
svorně
s klidem
bez zlosti
v májové radosti
zpříma družně žít...

Rudé právo, 17. 1. 1977

Alois Matoušek

Muž z Hradčanského náměstí

Jednou rukou veše psával,
druhou držel revolver...
Mnohokrát si zanačoval,
ber pomluvy, lži kde ber...

Zatuchly už jeho sloky,
tak nás štouchá do žeber...
Na Západ ho vedou kroky,
v ruce zbyl jen - revolver...!

Československý rozhlas, leden 1977

Arno Kraus

Dali jsme na slovo - ne na slova

Velkoryse jsme odpustili viny
vám kteří jste nás chtěli lynčovat
Vy jste si zapálili smotek domoviny
a byste využili vůně domova

Vám paní herečko jsme prominuli slova
jimiž jste málem rozpálila dav
že nám chtěl vypálit
a aby ji nešlo schovat -
krvavou hvězdu na záda

Vám básníkům jsme trochu nelogicky
zas dali přes verš z padesátých let
možnost psát znovu na list zcela čistý
a najít nový prostor pro rozlet

Obsílka k soudu nikdy nešla k tvůrci
jenž by nás na smrt kdysi vedl
Poturčenci jsou horší nežli Turci
My máme jiný slovosled

A nechtěli jsme myslit na to
že vytloukli nám z oken skla
když předtím nakydali bláto
Na Moskvu Duklu Stalingrad

Teď jste vy páni hilfsarbjatři
zas vybalili na nás krám
a v tom jste byli vždycky majstři
nejlepší ovšem u piva

Zas vymýšlíte jak jít na to
abyste z jevišť pláten kin
sbírali slávu moc a zlato
zaplacení kam jít a s kým

Nás vynechte však ze svých úvah
My nechceme s vámi hřadovat
Je jednou provždy po rozmluvách
Dali jsme na slovo
Nedáme na slova

Rudé právo, 20. 1. 1977

Ludvík Němec

Se mnou nepočítejte

Vy -

náhončí socialismu s nafintěnou tváří
raci poustevníci s dolarovou svatozáří,
falešní trubadúři našich práv,
černokněžníci, co chcete zas lidi zaklet
v nemyslíci dav -
se mnou nepočítejte!

Už vyzvracel jsem kocovinu
po vašem padělaném
přeslazeném vínu
a piju teď raději domácí,
červené.

Někdy je trpké,
ně kdy i zkalené nedůvěrou,
která mne právem -
neprávem stíná.

Život je přísná účetní kniha
a za dluhy se u nás platí.
Nebyli jsme tenkrát svatí.

Ať kvílí zas nad námi
v tonině vaší charty .

Z těch krokodýlích slzí
nebude u nás potopa,
nebude proto ze mne renegát,
nebudu kácet drahý mi,
krásný, zdravý sad,
nebudu pro vaši moc a slávu
hastrošit v západáckém hávu,
nebudu tesknit na vlnách z temných kanálů
po svobodě
velké jak dravost pardálů ,
jak prkenice Preissů, Beranů, Stoupalů -
nebo vám dokonce tleskat za to,
že v mém domě, v domě mých dětí
vidíte jenom špínu, bláto,
smetí!

Ne,

nebudu černou snětí
v našich zlátnoucích lánech,
které jsme vypiplali
ze staré tuberácké bídy!
Víte - jsem z té zadlužené,
vámi posmívané třídy,
v ní kořením duší i tělem.
Se mnou nepočítejte,
za mne nemluvte -
stávám se vaším nepřítelem!

Leden 1977 , Haló sobota, 29.1. 1977

Alois Matoušek

Charita 77 aneb Mlynář a jeho děti

Mlynářovi je tu ouzko.
Obrátil se na Rakousko,
aby ho zas, jako jindy,
vytáhli ven z téhle - bryndy...!

Československý rozhlas, leden 1977

Ivan Skála

Odcizeným perem

Ne, těm už nejde o život,
orosený šťastnými krůpějemi námahy,
těm už nejde o lesklá semena budoucnosti,
těm už nejde o důstojnost člověka,
která roste vždy trochu váhavě,
protože v tichu...

Jde už jen o slova, o šabráky slov
(také kůň Alexandrův
okázalostí předčil svého pána).
Jde už jen o slova,
ohořelá světlem ramp,
o slova, která se krtčí důsledností
provrtávající hlínu, na které stojí tvá naděje
na které stavíš svůj dům.

Jde už jen o slova,
kolem kterých usychají přervané kořínky,
která i snu dají podobu
stíny zalidněné platonské jeskyně.

Jde už jen o slova, o žebříky slov,
po kterých šplhají zlatodětí pretendenti
zatímco filozof, který jim zářivými praskavkami
svítí na spruše,
s povytaženými manžetami a kosým úsměvem
postě podpisuje jejich nekrytou směnku,
a to ještě odcizeným perem
z toho nebo onoho
archeopteryxe.

Tvorba, 19. 1. 1977

Popěvky

Josef Laufer

Dopis Svobodné Evropy

Tou cestou po nocích hladili dráty
a učili sousedy potomkům lhát.
Slyšte o prorocích s tupými drápy,
jak se jim zhroutil ten upíří hrad.

Ztratili obličej, dolar byl důvod,
po boku Goebbelsů je jim O.K.
Ztratili obličej, jazyk a původ,
teď hrají nám z partesu hlas CIA.

Kdo by to poslouchal, ty jidášské pásky,
odporné žebrání o nakyslý chléb?
Kdo by to poslouchal, ty nechutné žvásty,
co do úst si strkají mrvu a chlív?

Díky vám, díky vám, chlapíku statečný.
Za vaši odvahu, rozum a sílu.
Vy jste náš kapitán, oni jsou zbyteční,
přidal jste blankytu do křídel míru,
přidal jste blankytu do křídel míru.

Do pupku hadího jim kapitán hrábl
a sedm let vypíjel prolhanou žluč.
Ty svobodné rádio, už ti dech zchládl,
od našich hrdinů pravdě se uč!

Utekli bezmocní, zradili mámu,
tátu, co někde má bez jména hrob.
Chtějí nám, bezmocní, zasadit ránu
za konto u Loydů na ptačí zob.

Nad naší hranicí nebe je čisté,
nechceme stanici s nápisem HNUJ!
Uřvi si bránici, ty špinavé klíště,
neplet se do veršů "Kde domov můj?"!

Díky vám, díky vám, chlapíku statečný,
za vaši odvahu, rozum a sílu.
Vy jste náš kapitán, oni jsou zbyteční,
přidal jste blankytu do křídel míru,
přidal jste blankytu do křídel míru.

Československý rozhlas, únor 1976

Pavel Bojar

Popěvek o družstevním parfému

Na každém poschodí,
na každém odpočívadle
vždycky znova tě uhodí
ty vůně divoké, ty vůně zvadlé.

Sublimuje bačkora dědečkova,
křičí klukovy botasky.
Ale to všechno, když chceš, schováš
do humoru a do lásky!

Na každém patře
parfém jiný.
Sousedko, bratře:
parfémy člověčiny!

Rudé právo, 1976

O B S A H

L. Hughes: Balada o Leninovi	3
D e l e g á t i	4
El. Car: Delegáti	5
V. Brett: Ruce	6
K. Outrata: Ruce	6
M. Kratochvílová: Pozdrav XV. sjezdu	7
A. Jahodář: Vstříc XV. sjezdu KSČ	8
K. Outrata: Sjezd patnácti milionů	9
V. Hons: Připsáno sjezdu	11
J. Vanous: Stranická legitimace	12
O. Zyka: - - -	12
Z t r o s k o t a n c i	
a s a m o z v a n c i	13
J. Moucha: Bumerang	14
A. Matoušek: Na tom našem dvoře	14
V. Brett: Co si vybrat	15
A. Matoušek: Muž z Hradčanského náměstí	15
A. Kraus: Dali jsme na slovo-ne na slova	16
L. Němec: Se mnou nepočítejte	17
A. Matoušek: Charta 77 aneb Mlynář a jeho děti	18
I. Skála: Odcizeným perem	18
P o p ě v k y	19
J. Laufer: Dopis Svobodné Evropě	20
P. Bojar: Popěvek o družstevním parfému	21
V. Hons: Den stavbařů	22

Kousíček uhní, soudruhu Lenine

Česká poezie 1975 - 1977 z Rudého práva,
Halo soboty, Tvorby, Literárního měsíčníku
a Československého rozhlasu

Vyšlo v březnu 1977 na počest II. sjezdu
Svazu českých spisovatelů